

РЕШЕНИЕ

№ 27150

гр. София, 06.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 10 състав, в публично заседание на 14.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариета Райкова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **1244** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 от Данъчно-осигурителният процесуален кодекс/ДОПК/.

Образувано е по жалба на “Осинт Европа” ЕООД със седалище и адрес на управление в [населено място], срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-22221724003766-091-001/24.09.2025г., издаден от Т. Б. Г.- орган, възложил ревизията и Д. П. Д.– ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1597/17.12.2025г. на директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“, С., Централно управление на Национална агенция по приходите.

РА се оспорва като незаконосъобразен със следните аргументи:

- администрацията е поддържала противоположни фактически констатации на влязъл вече в сила РА, какъвто е издаденият и необжалван такъв РА №2222175000435-092-001/17.09.2025г. на “Рив Комерс Европа”ЕООД;
- неправилен извод на ревизиращите за нереалност на доставките заради липсващ транспорт;
- неправилно приложение на чл.68 и чл69 ЗДДС;
- нарушение на чл.59, ал.2, т.4 АПК при постановяване на решението на директора на дирекция ОДОП, ЦУ на НАП.

Иска се отмяна на оспорвания акт.

В съдебно заседания жалбоподателят не изпраща представител. В депозираните писмени бележки се излагат сходни аргументи за необоснованост на изводите на ревизиращите и се претендират разноски.

Процесуалният представител на ответника намира, че жалбата не трябва да бъде уважавана, тъй като фактическата обстановка не е спорна, но е налице формално прехвърляне на собственост върху трите МПС, което създава данъчно предимство за съответните дружества и коригиране на резултатите за определен период, както и липсва плащане между Осинт Европа ЕООД и Рив Комерс ЕООД. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

С оглед данните по преписката, твърденията на страните и представените по делото доказателства, съдът установява от правна и приема от фактическа страна, следното:

Ревизионното производство спрямо “Осинт Европа” ЕООД е започнало със Заповед за възлагане на ревизия /ЗДВР/ №Р-22221724003766-020-001/29.07.2024г. за установяване на задълженията по ЗДДС за данъчни периоди от 01.06.2024г. до 30.06.2024г. и 01.12.2023г. до 31.12.2023г., връчена на 13.08.2024г., по реда на чл. 29, ал. 4 от ДОПК. Със Заповеди за изменение на ЗВР (ЗИЗВР №Р-22221724003766-020-002/10.10.2024г. и ЗИЗВР №Р-22221724003766-020-002/11.12.2024г.) срокът е продължен до 13.01.2025г. Посочените заповеди са издадени от Т. Б. Г. на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощен със Заповед № РД-01-404 от 27.05.2024г. на директора на ТД на НАП С..

В хода на ревизионното производство, с цел изясняване на факти и обстоятелства от значение за определяне на данъчните задължения на ревизираното дружество и обезпечаване на необходимите доказателства, са извършени редица процесуални действия, описани в констативната част на РД, неразделна част от РА /чл. 120, ал. 2 от ДОПК/.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК, на ревизирания субект са връчени искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице и документи са представени със съответните придружителни писма /Приложения №1 към РД/.С протокол № 1963564/18.10.2024г. е извършено посещение в счетоводния офис на дружеството. На основание чл.45 от ДОПК от ревизиращия екип са извършени насрещни проверки на трети задължени лица, сред които “Рив комерс доставки” ЕООД, “Рив комерс ауто” ЕООД, “Рив комерс Варна” ЕООД, “Рив комерс Европа” ЕООД, “България телеком груп” ЕООД, “БГ Юнион стандарт” ЕООД и “Електроразпределение Юг” ЕООД.

Анализирайки събраните в хода на ревизионното производство доказателства органите по приходите, на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и т.2 от ЗДДС, са застъпили становище за непризнаване на ДДС като данъчен кредит по фактури, издадени от “Рив комерс доставки“ ЕООД в размер на 56 250лв. Направен е извод, че фактурираните доставки от “Осинт Европа” ЕООД не са реално извършени и това обстоятелство не е доказано по безспорен начин от страна на доставчика и от страна на ревизираното лице.

При извършен анализ на дневниците за продажби, както и след извършен преглед на представените документи от „Осинт Европа“ ЕООД е установено, че дружеството е декларирало извършени продажби на стоки, сред които три фактури с получател „Рив комерс Европа“ ЕООД, всяка с ДО 93 750лв. и ДДС 18 750лв. (№0...1 /20.12.2023г., №0...2/20.12.2023г. и №0...3/20.12.2023г.), както и една фактура относно продажба на същия получател с ДО 15 000 и ДДС 3000лв

От представените документи при извършената насрещна проверка на получателя “Рив комерс Европа” ЕООД (договори, приемо-предавателни протоколи) е установено, че предмет на сделките са 3 бр. лекотоварни автомобили, марка ISUZU, модел D-Мах, с посочена цена по всеки един от договорите 112 500,00лв. Представен е договор за изготвяне на оферти и участие в процедури по ЗОП от 01.06.2024г. между „Рив комерс“ ЕООД /възложител/ и „Осинт Европа“ ЕООД /изпълнител/ с предмет: осъществяване, анализ на ценовата стойност и подготовка на

оферти за изпълнение на обществени поръчки; договорената цена е 3000,00лв. без ДДС на поръчка и 3600,00лв. с ДДС или 15000,00лв. без ДДС/18 000,00лв. с ДДС/ за целия срок на договора. Представен е и приемо-предавателен протокол от 25.06.2024г. за 5бр. оферти за закупуване на: 1бр. автомобил за [община], 1бр. автомобил за Национална художествена академия, 1 бр.автомобил за Център за социална рехабилитация и интеграция, [населено място], 2 бр. автомобили за Висше училище по телекомуникации и пощи, 1 бр. автомобил за „Екоинженеринг – РМ“ ЕООД. Представени са и съответните 4 бр. фактури с доставчик “Осинт Европа”ЕООД, както и документи за извършени плащания към доставчика -3 бр. авизо за нареден кредитен превод в полза на ревизираното дружество и оборотна ведомост на „Рив комерс Европа“ ЕООД за м.12/2023г.

Съответно, от ревизираното лице са представени копия на гореизброените фактури, осчетоводявания по сметка 702 "Приходи от продажби на стоки" с основание „продажба на нов лекотоварен автомобил" и основание „плащане по договор", съответните договори и приемо-предавателни протоколи и Инвентарна книга и САП за 2023г.

От извършената насрещна проверка на „Рив комерс Европа" ЕООД и от извършен преглед в дневниците му за продажби е установено, че закупените автомобили от „Осинт Европа" ЕООД са били обект на последваща реализация към „БГ Юнион стандарт" ЕООД.

Във връзка с изложеното, на „БГ Юнион стандарт" ЕООД е извършена насрещна проверка, в хода на която от дружеството са представени 3 бр. договори за въпросните автомобили, ведно с приемо - предавателни протоколи. В писмените обяснения на управителя на дружеството В. И. е отразено, че транспортът не е извършен от фирма „БГ Юнион Стандарт" ЕООД; цената му е калкулирана в договорната сума; транспорта бил двоен и троен автовози; всички дейности са извършени лично от управителя В. И., като стоките са обект на последваща реализация, като са продадени на Рив комерс В. ЕООД;

Предоставени са 3бр. договори за покупко-продажба, ведно с приемо-предавателни протоколи (договори за покупко-продажба на МПС от 20.12.2023г. между „БГ Юнион стандарт" ЕООД /продавач/ и „Рив комерс Варна" ЕООД /купувач/ с предмет- извършване доставка по всеки един от тях на нов лекотоварен автомобил марка ISUZU, модел D-Мах с цена по договора е 112 500,00лв. и 3 бр. приемо-предавателен протокол от 20.12.2023г. за доставка на горепосочените МПС. Представени са и 3 бр. фактури с доставчик „БГ Юнион стандарт" ЕООД и клиент „Рив комерс Варна" ЕООД (№ [ЕГН]/20.12.2023г., №[ЕГН]/20.12.2023г. и № [ЕГН]/ 20.12.2023г., всяка от тях с ДО 93 750,00лв. и начислен ДДС 18 750,00лв., с предмет „ нов лекотоварен автомобил марка ISUZU, модел бр. D-Мах“ със съответния номер на шаси. Представени са 3 бр. приемо-предавателни протоколи от 20.12.2023г. за доставка на горепосочените МПС.

Извършен е анализ на базата данни в информационната система на НАП относно “БГ Юнион стандарт” ЕООД, при което е установено, че дружеството е регистрирано по ДОПК на 25.07.2023г., регистрирано по ЗДДС на 05.08.2023г., deregистрирано на 26.03.2024г. и повторно регистрирано на 17.04.2024г.; няма назначени лица по трудови правоотношения; подадена е ГДД по чл.92 от ЗКПО за 2023г. с код на основната дейност 4511" Търговия на едро и дребно с автомобили и мотоциклети, техническо обслужване и ремонт".

С оглед установеното, че закупените автомобили от „Рив комерс Европа" ЕООД “БГ Юнион стандарт”ЕООД е продало на „Рив комерс Варна" ЕООД, е пристъпено към извършване на насрещна проверка на последното (ПИНП № П-22221725001175-041-001/27.01.2025г.) В хода на насрещната проверка са представени писмени обяснения от управителя на дружеството Р. Ч., 3-те броя фактури №[ЕГН], [ЕГН] и [ЕГН]/20.12.2023г. от „БГ Юнион Стандарт“ ЕООД, копия от горепосочените договори и приемо- предавателните протоколи от 20.12.2023г. В обясненията си

управителката Ч. посочила, че транспорта не е извършван от представляваното от нея дружество, както и предстои да бъде извършено плащане по фактурите.

Като доказателство за последваща реализация "Рив комерс Варна" ЕООД представило договор № [ЕГН]/06.10.2023г. с необвързваща стойност с получател "Електроразпределение Юг" ЕАД. Предмет на договора била доставка и поддръжка/гаранционно обслужване и ремонт/ на нови неупотребявани леки и лекотоварни ППС ISUZU D-Max DOUBLE CAB4x4 ACTIVITY за категория 7: „Лекотоварен автомобил, висок, среден, 4x4, дълга база, полезен товар до 0,7т., 1+1 или 1+3 места, пикап сегмент „М“, Пикап. В договора била посочена необвързваща стойност в размер на 4 329 977,88лв. без ДДС относно доставка на 43бр. автомобили от марка ISUZU D-Max DOUBLE CAB 4x4, всеки от които на стойност 94 700,00лв. или обща стойност 4 072 100,00лв. и цени за поддръжка на леките автомобили, репатриране до сервиз и обратно, труд и части при извънгаранционен ремонт. Представени били 3 бр. копия на фактури с доставчик „Рив комерс Варна“ ЕООД и клиент „Електроразпределение юг“ ЕАД, съответно, № [ЕГН]/22.12.2023г., №[ЕГН]/22.12.2023г. № [ЕГН]/22.12.2023г., всяка от тях с ДО 94 700,00лв. и начислен ДДС 18 940,00лв., с предмет „нов лекотоварен автомобил марка ISUZU, модел бр. D-Max“ с посочен номер на шаси, съответен на вече разгледаните като предмет на доставки автомобили. Представени били и 3 бр. приемо - предавателни протоколи от 22.12.2023г. между „Електроразпределение Юг“ ЕАД /възложител/ и „Рив комерс Варна“ ЕООД /изпълнител/, с посочване, че са във връзка със сключен договор № [ЕГН]/06.10.2023г., обратна ведомост за м.12/2023г.

В хода на извършения анализ на базата данни, налични в информационната система на НАП и касаещи „Рив комерс Варна“ ЕООД, е установено, че дружеството е регистрирано по ДОПК на 08.04.2021г. и по ЗДДС на 09.04.2021г.; няма назначени лица по трудови правоотношения; подадена е ГДД по чл.92 от ЗКПО за 2023г. с код на основната дейност 4511" Търговия на едро и дребно с автомобили и мотоциклети, техническо обслужване и ремонт".

Предвид установените данни, че закупените автомобили от „Рив комерс Варна“ ЕООД са били обект на последваща реализация към „Електроразпределение Юг“ ЕАД, е пристъпено към насрещна проверка на последното (ПИНП № П-29002925001173-141-001/22.01.2025г.) В хода на проверката "Електроразпределение Юг" ЕАД е представен договора № [ЕГН]/06.10.2023г., копия на трите броя фактури с доставчик „Рив комерс Варна“ ЕООД, както и съответните приемо- предавателни протоколи от 22.12.2023г. Представено е и банково извлечение от 05.02.2024г., съгласно което е нареден превод в размер на 340 920,00лв. с бенефициент „Рив комерс Варна“ ЕООД по банкова сметка в Банка ДСК ЕАД и Амортизационен план, съгласно, който са заведени 3бр. автомобили.

В хода на ревизията от ревизираното лице са представени трите броя фактури №[ЕГН]/20.12.2023г., №[ЕГН]/20.12.2023г. и №[ЕГН]/20.12.2023г, всяка от тях с ДО 93 750,00лв. и начислен ДДС 18 750,00лв. и с предмет „нов лекотоварен автомобил марка ISUZU, модел бр. D-Max и съответен номер на шаси; установено е, че закупените автомобили на стойност 281 250,00лв. са осчетоводени по дебита на сметка 304"Стоки". От ревизираното лице са осчетоводени вземания от клиенти и задължения към доставчици в размер на 337 500,00лв. В представената обратна ведомост няма дебитни и кредитни обороти по сметки 501"Каса в лева" и 503"РС в лева". От ревизираното лице са представени банкови извлечения за получени плащания от „Рив комерс Европа“ ЕООД на 23.10.2024г. в размер на 225 000,00лв. по трите броя фактури.

Установява се, че ревизираното лице „Осинт България“ ЕООД е формирало данъчен кредит в размер на 77 650 лева за ревизирания период. Този кредит е формиран от покупката на

лекотоварни автомобили, които са трите въпросни нови автомобили марка ISUZU, модел бр. D-Мах със съответен номер на шаси от доставчика „Рив комерс доставки“ ЕООД (№0...7/20.12.2023г., №0...8/20.12.2023г. и №0...6/20.12.2012г.- и трите с ДО 93750лв. и ДДС 18750лв. и № 0...58/31.-5.2024г.) и покупката на „телескопичен товарач,, от „Рив комерс ауто“ ЕООД (№ 0...58/31.05.2024г. с ДО 107 000лв. и ДДС 21400лв.)

В тази връзка е пристъпено към насрещна проверка на „Рив комерс доставки“ ЕООД (ПИНП № П-22221724156726-141-001/09.10.2024г.). От дружеството са представени писмени обяснения от управителката на дружеството Р. Ч., че предназначението на доставените стоки представлява покупка на МПС за последваща продажба.; 3 бр. договори за покупко-продажба на МПС от 20.12.2023г. между „Рив комерс доставки" ЕООД/продавач/ и „Осинт Европа" ЕООД/купувач/ с предмет извършване на доставка на 3 бр. нови лекотоварен автомобил марка ISUZU, модел D-Мах със съответен номер на шаси, като по всеки от договорите е посочена цена от 112 500,00 лв. с включен ДДС; 3 бр. приемо-предавателни протоколи от 20.12.2023г. за доставка на горепосоченото МПС. Представени са и 3 бр. договори за покупко-продажба на въпросните МПС от 20.12.2023г. между „България телеком груп" ЕООД /продавач/ и „Рив комерс доставки" ЕООД/купувач/ , придружени от съответните приемо- предавателни протоколи от същата дата. Посочената цена по всеки един от договорите е 112 500,00лв. с включен ДДС. Представени са и горепосочените фактури с доставчик „Рив комерс доставки" ЕООД и клиент „Осинт Европа" ЕООД, както и фактурите с доставчик „България Телеком груп" ЕООД ((№ [ЕГН]/20.12.2023г. с ДО 93 750,00лв. и начислен ДДС 18 750,00лв., №[ЕГН]/20.12.2023г. с ДО 93 750,00лв. и начислен ДДС 18 750,00лв. и №[ЕГН]/20.12.2023г. с ДО 93 750,00лв. и начислен ДДС 18 750,00лв.)

Установява се от аналитичен регистър на „Рив комерс доставки" ЕООД, че са взети счетоводни операции по сметки 411, 453 и 702 във връзка с издадените фактури с № [ЕГН]/20.12.2023г., с № [ЕГН]/20.12.2023г. и [ЕГН]/20.12.2023г. на „Осинт Европа" ЕООД.

От ревизираното лице са представени копия на фактури, хронологии на счетоводни сметки, ОВ за м.12/2023г., съгласно която дружеството през м.12/2023г. е завело и изписало стоки на стойност 281 250,00лв. По сметка 702"Приходи от продажба на стоки" са осчетоводени дебитни и кредитни обороти в размер на 281315,48лв. Съгласно представената оборотна ведомост са осчетоводени вземания от клиенти и задължения към доставчици в размер на 337 500,00лв. В представената оборотна ведомост няма дебитни и кредитни обороти по сметки 501"Каса в лева" и 503"РС в лева".

От извършения анализ на базата данни, налични в информационната система на НАП и касаещи „Рив комерс доставки" ЕООД, е установено, че дружеството е регистрирано по ДОПК на 26.04.2023г. и регистрирано по ЗДДС на 04.05.2023г.; негов едноличен собственик и управител е Р. Т. Ч. и към периода на проверяваните доставки няма назначени лица по трудови правоотношения. Подадена е ГДД по чл.92 от ЗКПО за 2023г. с код на основната дейност 4511"Търговия на едро и дребно с автомобили и мотоциклети, техническо обслужване и ремонт".

С оглед установените обстоятелства, че „Рив комерс доставки" ЕООД е придобило спорните три автомобила от „България телеком груп" ЕООД, е извършена насрещна проверка на последното (ПИНП № П-22221724205632-141-001/11.12.2024г.). Представени са писмени обяснения от управителя на дружеството В. И., според които предметът на доставки по фактурите са автомобили, закупени за последваща препродажба, транспортът не е организиран и извършен от „България телеком груп" ЕООД; автомобилите са закупени от „Рив комерс ауто" ЕООД ; Представени са 3 бр. договор за покупко-продажба на МПС от 20.12.2023г. между

„България телеком груп" ЕООД/продавач/ и „Рив комерс доставки" ЕООД/купувач/ с предмет извършване на доставка по всеки един от тях на нов лекотоварен автомобил марка ISUZU, модел D-Max с посочена цена 112 500,00лв. и съответни 3 бр. приемо- предавателни протоколи от същата дата. Представени са и 3 бр. договори за покупко-продажба на МПС от 20.12.2023г. между „Рив комерс ауто"ЕООД/продавач/и „България телеком груп" ЕООД /купувач/ с предмет извършване на доставка на въпросните автомобили с посочена цена 112 500,00лв. с включен ДДС и съответните 3 бр. приемо- предавателни протоколи от същата дата.

„България телеком груп“ ЕООД представило и издадените от него 3 бр. фактури (№ [ЕГН]/20.12.2023г., №[ЕГН]/20.12.2023г. и №[ЕГН]/20.12.2023г., всяка от тях с ДО 93 750,00лв. и начислен ДДС18 750,00лв.), както и фактурите, с които е закупило трите автомобила от „Рив комерс ауто" ЕООД (№[ЕГН]/20.12.2023г., №[ЕГН]/20.12.2023г и №[ЕГН]/20.12.2023г., всяка с ДО 93 750лв. и ДДС 18 750лв.) От базата данни на НАП е установено, че „България телеком груп“ЕООД е с едноличен собственик на капитала и управител В. И. И.; регистрирано е по ДОПК на 02.08.2019г., регистрирано е по ЗДДС на 05.09.2019г. и дерегистрирано на 21.01.2025г.; няма назначени лица по трудови правоотношения; подадена е ГДД по чл.92 от ЗКПО за 2023г.с код на основната дейност 4511 "Търговия на едро и дребно с автомобили и мотоциклети, техническо обслужване и ремонт".

В този ред на действие, последващата насрещна проверка е била спрямо „Рив комерс ауто“ ЕООД (ИПДПОЗЛ №П 22221724217628-040-001/18.12.2024г.), Представени са писмени обяснения от управителя на дружеството Р. Ч. (че транспортът е извършен по заявка на „Бултранс Логистик“ ЕООД и предстои заплащане по фактурите) Представени са 3 бр. договори за продажба на МПС от 20.12.2023г. между „Рив комерс ауто" ЕООД /продавач/и „България телеком груп" ЕООД/купувач/ с предмет- извършване на доставка по всеки един от тях на нов лекотоварен автомобил марка ISUZU, моделD-Max, със съответен номер на шаси и цена по договора 112 500,00лв. с включен ДДС; 3 бр. приемо-предавателен протокол от същата дата. Представени са и трите броя фактури - № [ЕГН]/20.12.2023г., № [ЕГН]/20.12.2023г.и № [ЕГН]/20.12.2023г., с ДО 93750,00 лв. и начислен ДДС 18750,00лв.

Представени са и доказателства за закупуването на автомобилите- 3бр. фактури и 3бр. протоколи по чл.117 ЗДДС от 08.11.2023г. с доставчик Q-Service Truck Spyska Z Ograniczon Vin PL5213664666, както и международна товарителница за осъществен транспорт от Полша до [населено място], България.

От извършената проверка в базата данни на НАП е установено, че дружеството е регистрирано по ДОПК на 19.08.2022г. и по ЗДДС на 26.08.2022г.; негов едноличен собственик и управител е Р. Т. Ч.; за периода на доставките няма назначени на трудов договор лица; подадена е ГДД по чл.92 от ЗКПО за 2023г. с код на основната дейност 4511" Търговия на едро и дребно с автомобили и мотоциклети, техническо обслужване и ремонт".

В резултат на установените факти, ревизиращите достигнали до следните

фактически и правни изводи:

-с оглед обстоятелството, че от ревизираното лице не са представени документи, доказващи транспорта на стоките Збр. нови автомобили до склад, обект на „Осинт Европа“ ЕООД, и не са представени доказателства, че стоките са транспортирани до неговия клиент „Рив комерс Европа“ ЕООД, се прави извод, че ревизираното лице не е получило в действителност описаната стока; липсват доказателства за фактическото предоставяне на Збр. лекотоварни автомобили, предмет на доставката.

-не се изяснява въпроса как са направени съответните поръчки, по какъв начин заявката е достигнала до адресата си, как е оферирана стоката.

-доколкото от значение е и това дали издателят на фактурата има действителното качество на доставчик, необходимо е било да се установи, че същият е разполагал със стоката, предмет на доставката. Във връзка с последното на доказване подлежат и обстоятелствата, свързани с нейното съхранение и евентуално транспортиране. Събраните доказателства при настоящата ревизия, с които страните удостоверяват извършването на доставките на стоки, не доказват по безспорен начин реализацията на сделките между страните. „Осинт Европа“ ЕООД просто е фиктивно включен участник в сделките между неговия доставчик – „Рив комерс доставки“ ЕООД и „Рив комерс Европа“ ЕООД, което прави участието му в съответната търговска верига като една измама, от която черпи данъчно предимство – упражнява данъчен кредит при фиктивно извършените покупки „Рив комерс доставки“ ЕООД.

-не е доказано притежаването и наличието на стоките, които са предмет на издаваните фактури от „Осинт Европа“ ЕООД към „Рив комерс Европа“ ЕООД.

-не са събрани доказателства, че соченото за доставчик дружество „Осинт Европа“ ЕООД е разполагал със стоки – нови автомобили, чиято собственост да се прехвърли на „Рив комерс Европа“ ЕООД и следователно начисленият ДДС по отразените в дневниците за продажби за ревизирания период фактури, възлизащ на 56 250 лева е изискуем.

-при извършените насрещни проверки на „България телеком груп“ ЕООД и „Рив комерс ауто“ ЕООД не са представени доказателства за получени и извършени разплащания от посочените дружества. И четирите дружества- „Осинт Европа“ ЕООД, „Рив комерс доставки“ ЕООД, „България телеком груп“ ЕООД и „Рив комерс ауто“ ЕООД са с еднакъв предмет на дейност– участие в процедури по Закона за обществените поръчки и покупко-продажба на стоки, възложени чрез обществени поръчки, а съгласно подадените ГДД по чл.92 от ЗКПО- Търговия на едро и дребно с автомобили и мотоциклети, техническо обслужване и ремонт. Във изброените дружества няма данни за лица, назначени по трудови правоотношения; собствениците и управителите на тези четири дружества са В. И. И. и неговата майка Р. Т. Ч..

-за м.12/2023г. от посочените дружества не са извършвани други покупки и

продажби, освен трите бр. автомобили. Всички фактури за продажба на автомобили между дружествата са от една и съща дата - 20.12.2023г.

-всички дружества са регистрирани по ЗДДС за периода на декларираните доставки, поради което са налице съмнения относно участие на гореизброените дружества в добре организирана схема за ползване на данъчен кредит. Още повече, че две от дружествата в посочената схема – „Рив комерс доставки“ ЕООД и „Рив комерс ауто“ ЕООД са регистрирани на несъществуващ адрес за управление и адрес за кореспонденция- [населено място], [улица], ет.5, ап.29

-трите броя автомобили, предмет на доставките между дружествата, са нови, същите са без номера и не биха могли да се придвижват на собствен ход между дружествата, а за транспорта на посочените автомобили не са представени доказателства от ревизираното лице, неговия доставчик, в това число и от предходните доставчици.

В резултат на гореизложеното ревизиращия екип заключава, че фактурираните доставки с получател „Осинт Европа“ ЕООД по фактури №0...7/20.12.2023г., №0...8/20.12.2023г. и №0...6/20.12.2012г., и трите с ДО 93750лв. и ДДС 18750лв., не са реално извършени, тъй като това обстоятелство не е доказано по безспорен начин от страна на доставчика и от страна на ревизираното дружество. Липсват доставки от „Рив комерс доставки“ ЕООД, а гореописаните фактури са издадени формално и са лишени от всякакво основание от икономическа гледна точка, като представляват способ за генериране на данъчен кредит; представените документи потвърждават, че не е налице доставка, както и че ревизираното лице няма начин да не знае, че участва в привидна сделка и не би могло да не знае, че участва в данъчна измама.

Отделно от горното е установено, че с подадена справка- декларация вх.№ 22152466974/10.07.2024г. дружеството е декларирано ДДС за внасяне, което не е внесло, поради което и на основание чл.175 ДОПК вр.чл.1 ЗЛДТДПДВ върху посочената сума е начислена лихва в размер на 140.99лв.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221724003766-092-001/28.01.2025г., връчен електронно на 31.01.2025г., ведно с доказателствата. В РД е направено предложение за установяване на задължения по ЗДДС и лихви върху тях в общ размер на 66 345.48лв.

Ревизията е приключила с оспорвания в настоящото производство Ревизионен акт №Р-22221724003766-091-001/24.05.2025г. С РА са установени допълнителни задължения за внасяне за данък върху добавената стойност /ДДС/ по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ в размер на 58 144.16 лв. и лихви в размер на 9009.41лв.

РА е оспорен от „Осинт Европа“ ЕООД по административен ред пред директора на Д “ОДОП – С.“ на основание чл. 152 от ДОПК и е потвърден с Решение № 1597/17.12.2025г.

По делото е приета административната преписка.

От правна страна съдът приема следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 156, ал.1 от ДОПК, от лице с право и интерес от оспорване – адресат на утежняващ административен акт, който подлежи на съдебен контрол, и след изчерпване на административния ред за оспорване по чл. 152 и сл. от ДОПК като абсолютна положителна процесуална предпоставка за допустимост по аргумент от чл. 156, ал. 2 от ДОПК. С оглед на това съдът намира жалбата за процесуално допустима, поради което следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

Съгласно нормата на чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обосновааност на ревизионния акт включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Обжалваният в настоящото производство РА е издаден от компетентните орган по приходите съгласно чл.119, ал.2 от ДОПК – органа, възложил ревизията и ръководителя на ревизията. РА е издаден в писмена форма и съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1, т. 1 – т. 8 от ДОПК.

Не се констатираха съществени процесуални нарушения, които да обосноват незаконосъобразност на РА на процесуално основание. Ревизията е надлежно възложена и проведена, без да са допуснати съществени нарушения на процедурата, които да засегнат правото на защита на жалбоподателя и обективното установяване на данъчните му задължения.

РА, РД, ЗВР и ЗИЗВР са подписани с квалифициран електронен подпис съгласно Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги, като за валидното им подписване от органите по приходите са представени писмени доказателства, приобщени към делото, които не са оспорени. ЗВР, заповедите за изменение на ЗВР, РД и РА са създадени като електронни документи по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЕДЕУУ, вр. чл. 3, т. 35 от Регламент (ЕС) № 910/2014 и представляват текстов запис, съхраняван в електронна форма. На основание чл. 184, ал. 1 от ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК ответникът по жалбата е представил същите по делото в заверен препис на хартиен носител. Посочените електронни документи са подписани с квалифициран електронен подпис от органите по приходите, посочени във всеки от тях като техен/техни издатели. От страна на ответника са представени разпечатки на удостоверенията към електронните подписи на лицата, издали ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА, от които е видна валидността на подписите на органите по приходите. Удостоверението за авторството показва, че сертификатът е квалифициран, съгласно Регламент 910/2014, Приложение 1 /T. certificate is Qualified according to EU Regulation 910/2014, Annex 1/ и че частният ключ, свързан със сертификата, се намира във устройството за създаване на квалифициран подпис. Предвид гореизложеното, съдът намира, че РА е издаден от компетентни органи,

съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК.

РА е издаден в установената писмена форма, мотивиран е с посочване на фактическите и правни основания за издаването му, като съдържа и диспозитивна част в табличен вид с посочени основание, период и размер на установени данъчни задължения. Съгласно чл. 120, ал. 2 от ДОПК РД е неразделна част от РА и в този смисъл изложените в него мотиви се ползват и като мотиви на РА. Не се установяват съществени процесуални нарушения в ревизионното производство, които са самостоятелно основание за отмяна на РА като незаконосъобразен.

Относно приложението на материалния данъчен закон съдът намира следното:

Предмет на оспорване в настоящото производство са установените с РА задължения за внасяне на данък върху добавената стойност /ДДС/, на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и т.2 от ЗДДС във връзка с чл. 6 от ЗДДС. Общият размер на тези задължения е 58 144.16лв., като 56 250 лв. са в резултат на отказано на „Осинт Европа“ ЕООД право на приспадане на данъчен кредит по три фактури, издадени от неговия доставчик „Рив комерс доставки“ ЕООД.

ДОПК не съдържа особени правила относно разпределението на доказателствената тежест в производството по ревизия по общия ред на чл. 112–120 ДОПК, поради което субсидиарно приложение намират правилата за доказване, установени в АПК и ГПК (арг. от § 2 ДР на ДОПК).

Ревизираното дружество черпи право на приспадане на данъчен кредит от спорните фактури, претендирайки го по съдебен ред след отказ за признаването му по ревизионния акт, поради което на основание чл. 154, ал. 1 ГПК и чл. 170, ал. 2 АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК негова е тежестта да докаже всички факти, на които основава искането си за признаване на това право, за да установи, че са изпълнени условията за възникването и упражняването му.

В съответствие с разпределението на доказателствената тежест както административният решаващ орган, така и съдът, имат правото, но и задължението да приемат за ненастъпили тези правни последици, чийто юридически факт не е доказан. Доказателствената тежест в производството е указана от съда с разпореждането за насрочване на делото, като на страните е предоставена възможност да предприемат съответните процесуални действия.

По делото няма спор, че процесните автомобили, предмет на доставка по фактури №0...7/20.12.2023г., №0...8/20.12.2023г. и №0...6/20.12.2023г., са достигнали до крайния получател „Електроразпределение Юг“ ЕАД, но това не означава доказване на реалността на всяка една от доставките по съществуващата търговска верига на прехвърлянето им. Предмет на ревизионното производство не е съществуването на автомобилите като вещи, нито обстоятелството дали същите впоследствие са били придобити от крайния клиент, а дали между отделните участници във веригата действително са настъпили правните и икономически последици на доставката по смисъла на чл. 6, ал. 1 ЗДДС, а именно -прехвърляне

правото на разпореждане със стоката като собственик.

На първо място съдът счита, че на нито един от етапите на прехвърляне на въпросните три автомобила -лекотоварни автомобили марка ISUZU, модел D-Max, в това число и при прехвърлителната сделка между „Рив комерс доставки“ ЕООД и „Осинт Европа“ ЕООД, са представени доказателства относно тяхното фактическо предаване и транспортиране. Автомобилите са нови, без регистрационни номера и по естеството си не могат да бъдат придвижвани самостоятелно по пътната мрежа. Въпреки това нито ревизираното лице, нито неговият доставчик, нито който и да е от доставчиците, е представил транспортни документи, заявки за транспорт, договори с превозвачи, товарителници, приемопредавателни документи от транспортни фирми или други доказателства, позволяващи проследяване на движението на стоките между отделните участници във веригата в страната. Управителите на всички дружества по веригата с изкл. на крайния получател (управителят на „Електроразпределение Юг“ ЕООД не е давал писмени обяснения в хода на НП), дават сходни и общи обяснения относно транспорта, без да посочват конкретен изпълнител, маршрут, дата и място на предаване, което не допринася за изясняване на фактическата обстановка, а напротив- поражда извод за недействителност на документираните доставки.

Съдът отчита и факта, че всички фактури между отделните участници са издадени на една и съща дата – 20.12.2023 г., при идентични продажни цени и без каквато и да е търговска надценка. Липсата на каквато и да било икономическа изгода за междинните дружества е обстоятелство, което поставя под съмнение наличието на самостоятелна стопанска дейност от тяхна страна. Не се установява те да са поемали търговски риск, да са извършвали маркетинг, складиране, транспорт, финансиране или друга дейност, обичайна за независим търговец. Показателно е също, че „Осинт Европа“ ЕООД за процесния годишен период 01.01.2023г.-01.12.2023г. е осъществило само въпросните сделки (за следващия отчетен годишен период са осъществени през юни 2024 г. – услуги по изготвяне на оферти и участие в обществени поръчки (фактура № 9/25.06.2024 г. за 15 000 лв. и през май 2024- покупката на телескопичен товарач – фактура №0...58/31.05.2024г.), като не са налице доказателства за друга съществена търговска дейност. Липсват наети работници и служители, липсват плащания по процесните доставки към периода на документирането им, а дружествата- ревизираното, доставчикът и последващия получател, са собственост и се управляват от свързани лица- майка и син. Всъщност всички дружества по разглежданата търговска верига на прехвърляне, с изкл. на полското дружество доставчик и крайният получател „Електроразпределение Юг ЕООД, са собственост и се управляват от Р. Ч. (Рив комерс Европа ЕООД, Рив комерс В. ЕООД, Рив комерс доставки ЕООД и Рив комерс ауто ЕООД) и В. И. (Осинт Европа ЕООД, БГ Юнион Стандарт ЕООД и България телеком груп ЕООД). Управителите Р. Ч. и В. И. твърдят прехвърляне на

собствеността на автомобилите и предаване чрез приемо-предавателни протоколи, но според съда това не доказва фактическо предаване на автомобилите. Касае се за МПС, които са индивидуално определени вещи; същите са с висока стойност (над 300 000 лв. общо) и не могат да се придвижват без специална организация, предвид липсата на регистрация в страната. Тяхното придвижване следва да е свързано с транспортни документи, приемане в склад, застраховки, временни номера, документи за съхранение, разходи за превоз, плащания към превозвач и др. По делото липсват не просто транспортни документи, а изобщо липсват обективни доказателства къде са се намирали автомобилите на всеки отделен етап от прехвърлянето им в страната и кой е упражнявал фактическа власт върху тях. В този смисъл не е доказано реално прехвърляне на правото на разпореждане между отделните дружества, а единствено последователно документиране на продажби чрез фактури, договори и приемо-предавателни протоколи със сходно съдържание.

Както бе посочено по-горе, всички доставки по процесната търговска верига са документираны на една и съща дата – 20.12.2023 г., като на същата дата са съставени договорите за покупко-продажба, приемо-предавателните протоколи и фактурите между последователните участници във веригата. Едни и същи три автомобила са преминали последователно през „Рив Комерс Ауто“ ЕООД, „България Телеком Груп“ ЕООД, „Рив Комерс Доставки“ ЕООД, „Осинт Европа“ ЕООД, „Рив Комерс Европа“ ЕООД, „БГ Юнион Стандарт“ ЕООД и „Рив Комерс Варна“ ЕООД, като всяко от дружествата твърди, че е придобило и впоследствие прехвърлило собствеността върху същите автомобили още в деня на придобиването им. Липсват доказателства кое от дружествата, в кой конкретен момент и на кое място е упражнявало фактическа власт върху автомобилите. Не се установява нито едно от дружествата да е извършило действия, характерни за независим търговец – транспортиране, съхранение, застраховане, подготовка за продажба или друга дейност, свързана с действително разпореждане със стоката. Създава се впечатление за предварително организирано документално прехвърляне на едни и същи активи между свързани помежду си лица, без всеки от участниците да осъществява самостоятелна икономическа функция.

Само по себе си извършването на няколко последователни сделки в рамките на един ден не е забранено от закона. В случая обаче това обстоятелство следва да бъде преценено заедно с липсата на доказателства за транспортиране и предаване на автомобилите, липсата на персонал и материална обезпеченост на дружествата, отсъствието на реални плащания към датата на сделките, идентичността на цените по веригата и връзките между лицата, управляващи дружествата.

Автомобилите са закупени от Полша на 08.11.2023 г., а повече от месец по-късно – на 20.12.2023г. и за няколко часа преминават през няколко дружества. Това прави

трудно обяснимо защо е било необходимо включването на толкова посредници непосредствено преди крайната реализация, ако всеки от тях не изпълнява реална стопанска функция. Отделно от горното от представената международна товарителница от „Рив комерс ауто“ ЕООД /приложение- л.274/ се установява, че транспортът на товарача е започнал в Полша и приключил в П. България, където е седалището и адреса на управление на крайния получател „Електроразпределение Юг“ ЕООД. Датата на пристигане и разтоварване е 11.12.2023г. т.е. преди последващите прехвърляния, документирани като извършени в други райони на страната.

Друг аргумент за липсата на самостоятелна стопанска функция на междинните дружества е обстоятелството, че още на 06.10.2023 г. „Рив Комерс Варна“ ЕООД е сключило договор с „Електроразпределение Юг“ ЕАД за доставка на автомобили от същия вид, като процесните три автомобила впоследствие са посочени за реализирани именно в изпълнение на това договорно задължение. Следователно, към момента на извършване на процесните прехвърляния на 20.12.2023г. е бил предварително известен както крайният получател на автомобилите, така и дружеството, което следва да изпълни доставката към него. Независимо от това автомобилите са преминали последователно през множество дружества, без да се установява всяко от тях да е извършило дейност, обуславяща включването му в търговската верига, което е аргумент, който подкрепя извода на приходната администрация, че не е реално прехвърляне на правото за разпореждане със стоките между доставчик, ревизираното лице и последващия получател.

Съдът отчита и обстоятелството, че всички дружества участващи в процесната верига от доставки Рив Комерс Ауто“ ЕООД, „България Телеком Груп“ ЕООД, „Рив Комерс Доставки“ ЕООД, „Осинт Европа“ ЕООД, „Рив Комерс Европа“ ЕООД, „БГ Юнион Стандарт“ ЕООД и „Рив Комерс Варна“ ЕООД, са еднолична собственост и се управляват и контролират от свързани лица – Р. Ч. и нейния син В. И., съгл. пар.1, т.3, б. „а“ ДОПК. Действително, свързаността между лицата сама по себе си не обосновава извод за привидност на сделките, доколкото законът не забранява осъществяването на търговски отношения между свързани лица. Това обстоятелство обаче не може да бъде разглеждано изолирано от останалите доказателства по делото. Свързаността между участниците във веригата съпада с посочените по горе факти (едновременност на всички сделки, липса на доказателства за реално движение и предаване на автомобилите между отделните дружества, липса на нает персонал, отсъствие на доказателства за извършени плащания към момента на осъществяване на сделките, идентичност на предмета на дейност и факта, че ревизираното дружество е реализирало за проверяваната 2023г. единствено процесните доставки). При такава фактическа обстановка наличието на общ икономически контрол върху посочените дружества по веригата представлява допълнителна индиция, че действията не са резултат от независимо пазарно

поведение на отделни търговски субекти, а от предварително съгласувана организация на сделките. Отсъстват доказателства междинните прехвърляния да са продиктувани от самостоятелна стопанска необходимост на всяко от дружествата. Не е без значение и липсата на търговска логика в сделките. Обичайно независими търговци договарят цени, срокове и условия, съобразно собствения си стопански интерес. В случая и доставчикът, и ревизираното лице, и последващият получател на стоките (и още четири от дружествата- участници в последователните търговски сделки) се намират под контрола на свързани лица по смисъла на пар.1,т.3, б.“а“ ДОПК, като процесните автомобили са прехвърляни последователно между тях в рамките на един и същи ден, без реализирана търговска надценка и без доказателства за реално поемане на стопански риск. Сам по себе си законът не изисква всяка препродажба да е с печалба. Но когато едни и същи автомобили преминават през множество дружества, всички сделки са в един и същи ден, цената при всяко прехвърляне е абсолютно идентична – 112 500 лв., няма доказателства за транспорт, складиране, застраховане или друга дейност, липсват разплащания към момента на сделките, а дружествата са собственост и управлявани от свързани лица, следва надлежно да има доказателства за стопанската причина за съществуването на тези междинни сделки. В условията на свободния пазар всеки търговец поема риск и реализира икономическа полза. Ако закупува и препродава стока на абсолютно същата цена, без да предоставя допълнителна услуга и без да извършва каквато и да е дейност по съхранение, транспорт или финансиране, неговото участие във веригата се оказва икономически необяснимо.

В сходен смисъл е и практиката на Съда на Европейския съюз относно необходимостта данъчните органи и националните съдилища да изследват действителното икономическо съдържание на сделките, а не единствено тяхната правна форма. В решение от 21.02.2006 г. по дело Halifax plc и др., C-255/02, съдът приема, че ако от обективните факти се установи, че основната цел на съответната конструкция или поредица от сделки е именно получаването на данъчно предимство и стопанската операция няма реално икономическо, търговско, организационно или друго разумно обяснение, различно от данъчната изгода, принципът на злоупотребата може да се приложи-т.75. В решение от 21.02.2008 г. по дело Part Service Srl, C-425/06, т. 62 също е възприето, че може да се вземе предвид чисто привидния характер на сделките, както и връзките от правно, икономическо и/или лично естество между съответните оператори, тъй като тези обстоятелства са от естество да докажат, че получаването на данъчно предимство представлява основна преследвана цел, независимо от евентуалното наличие и на икономически цели, произтичащи от съображения, свързани например с маркетинга, с организацията и с гаранцията. В сходен смисъл е и решение от 20.06.2013 г. по дело Newey, C-653/11, т. 42–46 (съдът приема, че договорните

клаузи представляват фактор при анализа, но не са решаващи, когато не отразяват икономическата и търговска реалност, която е основен критерий за прилагането на общата система на ДДС).

Относно данните за осъществяването на плащане или не по търговските сделки съдът намира, че те не могат да се тълкуват нито във вреда, нито в полза на ревизираното лице. Плащането само по себе си не доказва реалност на доставката, както и липсата на плащане сама по себе си не доказва липса на доставка. То е само едно от обстоятелствата, които се преценяват в съвкупност с останалите доказателства. По делото се установява, че към 31.12.2023 г. „Осинт Европа“ ЕООД не е заплатило задължението си към доставчика, доколкото същото е отчетено като непогасено задължение към доставчици. Липсват доказателства задължението към „Рив комерс доставки“ ЕООД да е изпълнено. От представените счетоводни документи се установява, че към 31.12.2023 г. „Осинт Европа“ ЕООД е отчело вземания от клиенти и задължения към доставчици в размер на 337 500 лв., без данни към този момент да са извършени плащания по процесните доставки с получател „Рив комерс Европа“ ЕООД. От направената насрещна проверка на последното се установява, че то е заплатило на ревизираното лице на 23.10.2024 г. и 24.10.2024 г., (представени са авиза за нареден банков кредитен превод)

Предвид гореизложеното съдът не основава изводите си относно реалността на процесните доставки на начина и момента на извършване на разплащанията, а ги преценява единствено като част от общата доказателствена съвкупност по делото.

В заключение намира, че не се установява по несъмнен начин именно „Осинт Европа“ ЕООД да е придобило и впоследствие да е прехвърлило правото на разпореждане със стоките като собственик по смисъла на чл. 6, ал. 1 ЗДДС. Установено е единствено наличието на формално оформени документи, които сами по себе си не са достатъчни да удостоверят настъпването на реални стопански операции, когато останалите доказателства по делото сочат на липса на икономическо съдържание на документираните сделки.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че органите по приходите са достигнали до недопустими противоречиви фактически констатации спрямо различните участници във веригата на доставки, визирайки влязъл в сила РА спрямо „Рив комерс Европа“ ЕООД РА № Р-22221725000435-091-001/07.10.2025г. Ревизионното производство е самостоятелно административно производство, в рамките на което данъчните задължения на всяко лице се установяват въз основа на относимите към него факти и доказателства. Обстоятелството, че при ревизия на друго данъчнозадължено лице са направени определени констатации относно данъчното третиране на конкретна доставка, не създава сила на пресъдено нещо и не обвързва органите по приходите и съда при преценката на правоотношенията с участието на друго лице.

В случая предмет на настоящия спор не е данъчното третиране на последващите

доставки, извършени от „Рив комерс Европа“ ЕООД, а наличието на предпоставките за признаване право на данъчен кредит на „Осинт Европа“ ЕООД по фактурите, издадени от „Рив комерс доставки“ ЕООД.

Ето защо съдът приема за правилен изводът на органите по приходите, че процесните фактури не документират реално осъществени доставки между посочените в тях лица, поради което не са налице материалноправните предпоставки за възникване и упражняване на право на приспадане на данъчен кредит по чл. 68 и чл. 69 от ЗДДС. Ревизионният акт по отношение на данъчното задължение в размер на 56 250 лева ДДС е издаден в съответствие с приложимия материален закон и жалбата срещу него се явява неоснователна.

РА следва да бъде отменен относно начисленото за внасяне данъчно задължение по ЗДДС в размер на 1894.16лв. Това посочено задължение не представлява резултат от ревизионни констатации, изменящи декларирания от лицето данъчен резултат за съответния данъчен период. Същото е било декларирано от ревизираното лице със справка-декларация по ЗДДС с вх.№ 22172466974/10.07.2024г. и е възникнало като изискуемо публично задължение по силата на закона. Обстоятелството, че задължението не е било погасено чрез плащане, не обуславя възникването на ново задължение, нито дава основание за повторното му установяване с ревизионен акт. Поради това в тази част ревизионният акт се явява незаконосъобразен и следва да бъде отменен.

С оглед изхода на правния спор разноски се дължат и на двете страни.

На ответника следва да бъде заплатено юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя в размер на 150 евро. На жалбоподателя, с оглед претенцията за доказан по основание и размер адвокатски хонорар от 4 800 евро и постигнатият по делото процесуален успех, следва да бъде присъдена сумата в размер на 135.64 евро.

С тези мотиви съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на „Осинт Европа“ ЕООД Ревизионен акт № Р-22221724003766-091-001/24.09.2025г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП, С., потвърден с Решение № 1597/17.12.2025г. на директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“, ЦУ на НАП, В ЧАСТТА на определените за довносяне данъчни задължения по ЗДДС в размер на 1894.16лв.

ОСТАВЯ В СИЛА Ревизионен акт № Р-22221724003766-091-001/24.09.2025г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП, С., потвърден с Решение №

1597/17.12.2025г. на директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“, ЦУ на НАП, В ОСТАНАЛАТА МУ ЧАСТ.

ОСЪЖДА „Осинт Европа“ЕООД да заплати на Национална агенция по приходите направените разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 евро.

ОСЪЖДА Национална агенция по приходите да заплати на „Осинт Европа“ЕООД направените по делото разноски в размер на 135.64 евро.

Решението подлежи на обжалване в четиринадесетдневен срок от съобщаването му пред Върховен административен съд.